

Kresťanský časopis

manná

Jún 2014 | Číslo 17

Pane, nauč ma chodiť po vodách

Už nie viac ja, ale Ty, Ježiš!

Tak to robia...

*Cítiš akoby pec bola sedemkrát viac rozpálená?
Cítiš sucho, lebo v tvojom živote nepršalo tri roky a šesť mesiacov?
Cítiš sa vysmiaty, lebo máš víziu korábu?
Cítiš sa malý bojovník vedľa obra?
Cítiš akoby ti ramená klesali dolu, kým slnko nezapadá?
Cítiš, že už nemáš čo dať?
Cítiš akoby zaslúbenie neprichádzalo?
Cítiš ako padajú hradby tvojej istoty?
Cítiš ako smrť prichádza v tmavej jame?*

*Tak je čas upevniť svoje presvedčenie ešte viac.
Tak je čas modliť sa a príde oblak ako dlaň.
Tak je čas pracovať a budovať ešte s väčším úsilím.
Tak je čas obliecť si Božiu výzbroj.
Tak je čas nájsť si služobníkov, ktorí ťa budú podopierať a budeš víťaziť.
Tak je čas dať to posledné, čo máš a oleja nebude ubúdať v tvojom živote.
Tak je čas zotrovať ešte chvíľu, lebo Jeho načasovanie je správne.
Tak je čas oddeliť sa od ostatných občanov Jericha.
Tak je čas zapchať levom ústa.*

Tak to robia hrdinovia viery...

Anna Pintírová

Milí čitatelia,

zasa je tu mesiac jún a zároveň je to čas na vydanie ďalšieho čísla nášho časopisu. Dúfam, že slová zapísané v ňom budú k požehnaniu každému z nás.

Keď nám Boh daroval život, už vtedy mal naplánovanú našu životnú cestu, pripravil všetky zdroje, ktoré budeme na nej potrebovať a daroval nám čas na realizáciu Božej vôle v našich životoch. Čas je jeden z najdôležitejších zdrojov, ktorý máme a s ním sa nakladá i zodpovednosť využiť ho múdre, čiže na správny spôsob. Písmo hovorí, že „Boh určil čas na každú záležitosť a na každý skutok. Všetko má určenú chvíľu a každá záležitosť má vhodný čas“ (Kazateľ 3, 17 a 1).

Náš redakčný tím usilovne pracuje už vyše štyri roky a to v pomerne rovnakej zostave. Sú to ochotníci motivovaní Božou láskou, ktorí svoj čas a talenty vkladajú do služby ľuďom. Tento skvelý tím i naďalej zostáva spolu, no od tohto čísla už máme novú redaktorku. Stala sa ňou Anna Struhárová. Cítil som vo svojom srdci, že je čas, aby miesto redaktora zaujal niekto mladší a tým spôsobom som chcel odovzdať „štafetu“ ďalšej generácii. Som rád, že môžem i naďalej byť súčasťou redakčného tímu a že máme redaktorku s novým nadšením a energiou.

Anna je už od založenia členkou redakcie nášho časopisu. Vyštudovala žurnalistiku a zamestnaná je v štátnej televízii, kde sa podieľa na reláciách týkajúcich sa kresťanstva. Ukončila biblickú školu v Báčskom Petrovci. Je znovuzrodenou a zasvätenou kresťankou a miluje Pána Ježiša celým srdcom. Odkedy prijala Pána Ježiša za svojho Pána a Spasiteľa, a už tomu uplynulo pár rokov, neustále sa zapája do viacerých druhov kresťanskej služby, tak v lokálnom kresťanskom zbore, ako i širšie. Pravda, je dosť časovo zaneprázdnená bežnými záležitosťami, no práve z toho dôvodu sme ešte viac vďační, že novú úlohu a zodpovednosť ochotne prijala. Verím, že je pre túto úlohu celkom kompetentná a prajem jej veľa zdaru v tejto práci. Tiež všetkým nám, čitateľom, prajem Božie požehnanie pri čítaní nasledovných čísel.

S úctou,

VLADIMÍR ČERVENÍ

Kresťanský časopis „Manna“
je štvrtročník a je dostupný zdarma,
financuje sa dobrovoľnými príspevkami.
Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: „Manna“
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka
a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: manna.casopis@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a. d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Struhárová
Technický redaktor: Vladislav Širka
Jazyková korektúra a preklad textov: Anna Pintírová
Grafická úprava obálky: Viliam Valentini

Členovia redakcie:
Anna Struhárová, Vladimír Červení,
Vladislav Širka, Anna Pintírová,
Branislav Širka, Pavel Mámojka, Dan Tomášik,
Zuzana Kačanská, David Mámojka, Robert Mámojka,
Jana Zorjanová, Tatjana Pintírová.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Branislav Širka, mobil: +421940728285
e-mail: brankos86@yahoo.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina. Jún 2014.
www.manna.org.rs

OBSAH STRANA

ABY BOL BOH AJ PRI ĎALŠEJ GENERÁCII	4
RODINA Z BIBLICKÉHO HLADISKA	6
SME HOTOVÍ NASLEDOVAŤ JEŽIŠA?	8
PANE, NAUČ MA CHODIŤ PO VODÁCH	9
ENOCH	11
UŽ NIE VIAC JA, ALE TY, JEŽIŠ	12
MÔJ BOH	13
SLOVÁ A SKUTKY	14
MIMOCHODOM	16
CHVÍĽA ZODPOVEDNOSTI PRE NÁS ŽENY	17
ODMENA CTI	18
NA ZAMYSLENIE	20
ROZRATAJÚCE SA ZBORY V DŽUNGLI	21
KTO NÁS ODLÚČI OD LÁSKY KRISTOVEJ?	22

Aby bol Boh

aj pri ďalšej

generácii

Ak ste už niekedy videli bežcov v štafetovom behu, viete do akej miery je dôležité odovzdať štafetu ďalšiemu bežcovi starostlivo.

V skutočnosti je to rovnako dôležité ako mať bežcov, ktorí môžu rýchlo bežať. Táto skutočnosť bola potvrdená v roku 1996 na Olympických hrách. V roku 1996 americký tím prehral s kanadským tímom. Prečo tá úžasná skupina amerických šprintérov prehrala preteky? Oni boli diskvalifikovaní, pretože nesprávne odovzdali štafetový kolík. Je pozoruhodné, že tím z Ameriky niekoľkokrát stratil preteky z dôvodu, že bol rovnaký problém z nesprávneho odovzdania štafetového kolíka za hranicou svojej dráhy.

Pre moju manželku Janu (Jean) a mňa bolo veľmi potešujúce vidieť nášho syna, že si zvolil slúžiť Ježišovi. Viest' svoje deti k Bohu je možné prirovnať k relé, v ktorej my rodičia sa snažíme odovzdať štafetu našim mladým bežcom.

Biblia porovnáva náš život k pretekom. Židom 12:1 hovorí: „Preto aj my, obklopení takým veľkým zástupom svedkov, odhodme všetku príťaž a hriech, čo nás opantáva a vytrvajme v behu, ktorý máme pred sebou.“ (EKU)

Avšak chcem, aby ste vedeli, že to nie je len taký hocijaký beh. Je to štafetový beh. **Boh sa zaujíma nielen o to, ako ty a ja bežíme. On sa rovnako stará o bežcov, ktorí po nás prevezmú štafetu** a spustia ďalšie kolo bežcov budúcej generácie. Relé začalo s Adamom a Evou, ktorí odovzdali ich štafetu svojim deťom, ktorí to potom odovzdali svojim deťom ďalej a ďalej. Je to beh, ktorý stále nie je dokončený. A kto naozaj vie, či beh dejín spásy skončí v našej generácii?

Pán sa ešte nemusí vrátiť k niekoľkým nasledovným generáciám, takže nebudme krátkozrakí, ale udržujme dlhodobú víziu v mysli.

Lepšie je byť poučený minulosťou. Mali by sme si spomenúť na to, čo sa stalo s predchádzajúcimi generáciami. Biblia je plná príkladov slávnych časov požehnania a plodnosti, keď generácie dostali riadny výcvik od predchádzajúcej generácie. Napriek tomu, Biblia má nielen slávne príbehy, ale tiež krvavé príbehy a skúsenosti, pretože rodičia a vedúci bývalej generácie zanedbávali vyučovať svojich potomkov na ich prevzatie štafety. Takže budem sa zaoberať otázkou prenosu štafetového kolíka z jednej generácie na druhú. V tomto ohľade, poďme sa pozrieť na knihu Sudcov 2:7, 12 a 13: „A ľud slúžil Hospodinovi po všetky dni Józua a po všetky dni starších, ktorí prežili Józua, ktorí videli všetky tie veľké skutky Hospodinove, ktoré činil Izraelovi. A tak opustili Hospodina, Boha svojich otcov, ktorý ich vyviedol z Egyptskej zeme, a odišli za inými bohmi, za bohmi z bohov národov, ktoré boli vôkol nich, a klaňali sa im a tak popudzovali Hospodina. A opustiť Hospodina slúžili Bálovi a Aštartám.“

Sudcov 2:8 hovorí: „Józua, syn Núnov služobník Hospodinov, zomrel...“ Skôr alebo neskôr, všetci zomrú. Jakob zomrel, Jozef zomrel aj Mojžiš zomrel. Počujte, ak ste na to ešte neprišli, že ak sa Ježiš Kráľ kráľov a Pán pánov rýchlo nevráti, budete si istí, že aj vy zomriete. Ale dobrá správa je, že smrť veriaceho nie je koncom. V skutočnosti, keby sme my boli bežali náš beh správne a pripravili ľudí, ktorým môžeme odovzdať štafetu,

zárukou by bolo, že nielenže pobežia dobre, ale môžu dokonca bežať oveľa lepšie ako my.

História však ukazuje, že táto dobrá správa je častejšie skôr výnimkou ako pravidlom. Aj keď Mojžiš bol veľký vodca a odovzdal štafetu Józuovi, o nejaký čas po Józuovej smrti jeho súčasníci a starší, ktorí zostali živí po jeho smrti, neodovzdali štafetu ďalšej generácii.

Kniha Sudcov 2:10: „...a povstalo iné pokolenie po ňom, potomkovia, ktorí neznali Hospodina ani skutkov, ktoré učinil Izraelovi.“ Stačilo len jednej generácii niekde medzi 40 a 100 rokov, a vidíme, že deti, potomkovia tej generácie, ktorá bola požehnaná a ktorá aj vstúpila do zaslúbenej zeme, rýchlo zabudli kto je Boh Izraelov.

Aj keď bolo povedané učiť svoje deti: „Počuj, Izraelu, Hospodin, náš Boh, je jeden Hospodin“ (5. Mojžišova 6:4). To by malo byť pre nás varovaním. Mnohí z nás sme očitými svedkami Božej moci, zažili sme pôsobenie Ducha Svätého a možno sme mali veľké uzdravenie v našom tele. Nátlak je jednoducho príliš silný pre mnohé deti a mládež. Je napísané u Sudcov 2:11-12: „A synovia Izraelovi činili to, čo je zlé v očiach Hospodinových, a slúžili Báloom. A tak opustili Hospodina, Boha svojich otcov, ktorý ich vyviedol z Egyptskej zeme, a odišli za inými bohmi, za bohmi z bohov národov, ktoré boli vôkol nich, a klaňali sa im a tak popudzovali Hospodina.“

POZORUJME NA VAROVANIE! Ak sa to stalo synom Izraela, ktorí čerstvo vstúpili do zaslúbenej zeme, môže sa to stať aj medzi nami v tejto krajine. A žiaľ, už sa to deje aj v našich cirkvách. Ľudia, ktorí mali cudzích bohov, boli všade vôkol nich. Akí sú dnes ľudia, ktorí sú vôkol našich detí? Ako dlho sú naše deti obklopené ľuďmi, ktorí poznajú Pána a koľko času trávia s ľuďmi, ktorí nepoznajú Pána? Vo verši 11 sa hovorí, že synovia Izraelovi slúžili „báloom“. Je to množné číslo, pretože začali veriť v mnoho bohov okolitých Kanaáncov, Feničanov, Egypťanov, Moabitov, Amorejcov a Edomitov. Takže, je to tragická vec stratiť svoje deti pri týchto cudzích bohoch. Avšak ešte tragickejšie než ich otroctvo k týmto silám zla je skutočnosť, že naše deti budú nakoniec zničené. Čítame vo veršoch 13-15 nášho textu: „A opustiac Hospodina slúžili Báloomi a Astartám. Vtedy sa zapálil hnev Hospodinov na Izraela a vydal ich do ruky lupičov, ktorí ich olupovali, a predal ich do ruky ich nepriateľov, ktorí boli naokolo, takže nemohli viac obstáť pred svojimi nepriateľmi. Kamkoľvek vyšli, všade bola ruka Hospodinova proti nim na zlé, tak, ako hovoril Hospodin a ako im prisahal Hospodin, a bolo im veľmi úzko.“

Jedna vec je padnúť do rúk nepriateľa a je to hrozné. Avšak oveľa hroznejšie je upadnúť do rúk živého Boha. Židom 10:31: „Strašné je upadnúť do rúk živého Boha.“

Aký je váš vplyv a aké dedičstvo zanecháte pre svoje deti, vnúčatá a pravnúčatá?

Podávam praktickú radu veriacim rodičom, ale aj pre ostatných, ktorí sa pripoja do tejto úlohy týkajúcej sa odovzdávania štafety viery ďalším generáciám, aby mohli vyhrať preteky. Neexistuje žiadna náhrada za starostlivé vyučovanie našich detí. Ak by sa naše deti automaticky naučili báť sa Boha a mať bázeň, len

pretože žijú vo veriacich rodinách a majú veriacich kamarátov, potom by Mojžiš nikdy nepotreboval povedať Izraelitom: „Budete učiť svoje deti.“ Spozoroval som, že aj veriaci rodičia, ktorí majú hlboký duchovný vzťah s Pánom, zlyhali v disciplíne pravidelne prinášať svoje deti na služby. Veľké percento detí týchto rodičov skončilo vo svete.

Jeden zbor urobil prieskum a zistil, že keď obaja rodičia boli verní Pánovi, vrátane udržiavania aktívneho záujmu o programy miestneho zboru, 93 percent detí zostali verné. Na druhej strane, aj keď len jeden z rodičov bol verný, údaj klesol na 73 percent. V prípade, že rodičia boli len to, čo by sme nazvali pomerne aktívni v Pánovom diele, v tom prípade len 53 percent mladých ľudí udržiava svoju vieru. A teraz prichádza šokujúci prípad: V tých prípadoch, keď sú obaja rodičia zúčastnení len zriedka, percentá detí, ktoré ostali verné Pánovi, klesli na 6 percent.

Takže, ak chceme, aby naše deti naozaj poznali Pána, musíme ich učiť o Pánovi z Božieho slova.

Niektorí z vás máte deti, ktoré sú ďaleko od Pána. Chcem, aby ste vedeli, že ešte nie je príliš neskoro. Pozrime sa na márnotravného syna. Prečítajme si u Lukáša 15:14-24: „Keď potom všetko strovil, nastal veľký hlad v tej krajine, a on začal trpieť núdzou. A išiel a pripojil sa ktorémusi z občanov tej krajiny, a ten ho poslal na svoje polia pásť svine. A žiadal si môcť naplniť svoje brucho mlátom, ktoré žrali svine, ale mu ho nikto nedával. No, potom vstúpil do seba a povedal: Koľko nájomníkov môjho otca má hojnosť chleba, a ja tu hyniem hladom! Vstanem a pôjdem k svojmu Otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i pred tebou, takže už viacej nie som hoden volať sa tvojím synom; učiň ma ako jedného zo svojich nájomníkov. A vstal a prišiel k svojmu otcovi.“

A ešte keď bol ďaleko, uvidel ho jeho otec a bol pohnutý milosrdenstvom. A bežal a padol mu okolo krku a bozkával ho.

A syn mu povedal: Otče, zhrešil som proti nebu i pred tebou a nie som viacej hoden volať sa tvojím synom. Vtedy povedal otec svojim sluhom: Vyneste rýchle to prvé rúcho a oblečte ho a dajte prsteň na jeho ruku a sandále na nohy a dovedte to krmne teľa a zabite, a jedzme a veselme sa, lebo tento môj syn bol mŕtvy a ožil; bol stratený a našiel sa. A začali sa veseliť.“

Mnoho našich detí prechádza ťažkým obdobím a také obdobia ešte budú pokračovať. Niektorí z nich budú blúdiť po púšti. Avšak verím, že ak sa budeme aj naďalej modliť, Boh použije túto púšť putovania, aby im dal chuť, aby si uvedomili, že potrebujú Boha. Tak sa modlime. Ešte nie je neskoro odovzdať štafetu ďalšej generácii.

Steven Týr
Misionár pre UPCI
Slovensko/Srbsko

Rodina

Z BIBLICKÉHO HLADISKA

Dnes viac, než kedykoľvek sa musíme zastat' správnej, zdravej rodiny, založenej na kresťanských hodnotách.

Snád' viac, než v minulých časoch, v dnešnej dobe potrebujeme počuť a vedieť o rodine, ako základnej bunke spoločnosti, o jej zdraví, jej vývoji a postavení. Je toto doba nebezpečná a zhubná pre rodinu takú, akú ju stvoril Boh vo svojom úžasnom, dokonalom pláne.

Predstavy o rodine a postoje k nej sú rôzne. Gradujú od nezájmu, nerešpektovania, výsmechu, až k chorým názorom, že manželstvo môže byť zostavené z partnerov rovnakého pohlavia.

Dnes viac, než kedykoľvek sa musíme zastat' správnej, zdravej rodiny, založenej na kresťanských hodnotách. Zdvihnúť svoj hlas a bojovať za jej česť, postavenie a účel, ktorý jej určil Boh, zvlášť v týchto nebezpečných časoch, keď sa diabol snaží položiť rodinu na nízku úroveň, znehodnotiť ju, ba až zničiť rodinu takú, akú ju vyplánoval Boh.

Názory, ktoré budú uvedené v tejto téme o rodine spočívajú

na úsekoch a zásadách Písma Svätého. Považujem, že sú iba biblické princípy účinné a správne pre výchovu kresťanskej rodiny.

Možno sa niekomu môže zdať, že tieto zásady a princípy sú zastaralé a nemôžu sa uplatniť v dnešnej modernej dobe, no veríme, že **Božie princípy platia pre každú dobu, pretože Boh sa nemení, ani Jeho názory, ani Jeho princípy.**

V týchto úvahách o rodine budem používať výňatky z knihy Laryho Christensona – Kresťanská rodina, tiež z knihy Becky Bucklandovej, takisto pod názvom Kresťanská rodina.

MANŽELSTVO

Manželstvo je podľa dôležitosti vzťah druhý v poradí v živote veriaceho človeka. Prvým a najdôležitejším vzťahom je ten s Bohom. Vzťah človeka s Bohom má ten najväčší význam, lebo tento vzťah nadvyšuje čas a mocne vplýva na všetky ostatné

vzťahy.

V manželskom zväzku, v ktorom sú muž a žena úprimní nasledovatelia Ježiša Krista, Boží plán bude splnený, a ten je, že konečný cieľ nie je len dobré manželstvo, ale že spolu môžu pre Božie kráľovstvo vykonať omnoho viac, než keby boli sami.

Dietrich Bonhofer napísal vo väzení svadobnú kázeň pre svoju neter: „Manželstvo je viac než vaša vzájomná láska. Má vyššiu dôstojnosť i moc, lebo manželstvo je sväté Božie zriadenie, ktorým chce zachovať ľudí až ku koncu dní. Vo svojej láske sa vidíte na svete sami, v manželstve ste súčasťou reťaze pokolení, ktoré necháva Boh ku svojej cti vzniknúť a odísť, a ktoré volá k svojmu kráľovstvu. Vo svojej láske vidíte len nebo vlastného šťastia, manželstvom ste postavení zodpovedne pred Bohom a pred ľuďmi. Vaša láska patrí vám osobne, manželstvo je niečo nadosobného, je to stav, úrad, poslanie. Boh chce skrze vás nechať zažiť na tejto zemi niečo z reality neba...”

Vkresťanstve úlohou muža a ženy je zobrazit' model jednoty medzi Kristom a cirkvou tu na zemi. Je to model sebaobetovania, oddanosti a vernosti.

Hoci je cirkev vyšším zariadením než rodina, predsa nie je možné budovať cirkev bez posväteného rodinného života. Na živote kresťanskej rodiny má byť zjavené ako cirkev rastie a smeruje k dokonalosti. Preto kresťanská rodina neexistuje len sama pre seba. Je stvorená k Božej sláve a cti. Rodina patrí Bohu. On ju stvoril a On určuje jej vnútornú štruktúru. On jej dal cieľ a úlohy. On dovolil, aby muž a žena mohli žiť spolu. Je to pre Božie účely. Spoločne sa stávajú súčasťou Božieho plánu. Domácnosť, ktorú spoločne zakladajú je Božou domácnosťou. Jeho vôľou sa deti stávajú členmi rodiny.

Teda, to nie je naše manželstvo, ale Jeho manželstvo. Nie náš domov, ale Jeho dom. **Naše deti nepatria nám, ale Bohu. Naša rodina nie je naša, ale Božia rodina...** Ak je Ježiš skutočne Pánom našej rodiny, Jeho vplyv budeme cítiť v každom aspekte nášho života.

MANŽELSKÁ ZMLUVA A LÁSKA

Keď hovoríme o biblickom manželstve, myslíme len a len na manželstvo medzi mužom a ženou. Takéto manželstvo stvoril Boh, aby predstavil večnú zmluvu medzi Kristom a cirkvou. Pavel apoštol v liste Efežanom 5:31-32 napísal: „Preto opustí človek otca a matku a pripojí sa k svojej žene, i budú dvaja jedno telo. Toto tajomstvo je veľké. Ja ho však vzťahujem na Krista a na cirkev.“

Z Biblie nám teda vyplýva,

že manželstvo je zmluva medzi mužom a ženou. Tak, ako **Kristus uzavrel večnú zmluvu s cirkvou, aj manželia majú vzájomne utvoriť trvalú manželskú zmluvu. Nie dočasnú,** pokým by sme si nenašli príčinu prečo by sme mali toto manželstvo zrušiť. Je to zmluva do konca života – trvalý, neustály zväzok.

Manželská zmluva je založená na stálej, trvalej láske. Ten výraz „trvalá láska“ je preložené starozákonné slovo „hesed“ a novozákonné „agape“. V Novom zákone je táto láska opísaná v 1. Liste Korinským 13:4-8: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevypína, nenadýma sa, nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nezmysľá zlé, neraduje sa z neprávosti, ale teší sa s pravdou, všetko znáša, všetko verí, všetkého sa nadeje, všetko pretrpí. Láska nikdy neprestane.“

Táto láska nie je to isté čo romantickosť. Je omnoho hlbšia. Trvalá láska má element emočného, no ona je na prvom mieste spôsob, ktorým vidíme svojho manželského partnera a ako sa k nemu správame. Je to rozhodnutie, že sa sústredíme na jeho pozitívne vlastnosti, tiež, že budeme prejavovať svoj obdiv a úctu k nemu.

Trvalá, stála láska sa nezameriava na partnerove negatívne vlastnosti. Je pravda, že často uňho objavujeme aj veci, ktoré považujeme za negatívne, zlé – my ich nezapierame. Naopak, treba sa o nich rozprávať, no netreba sa príliš veľa nimi zaoberať.

Keď upriamime pozornosť na partnerove pozitívne vlastnosti a svoju spokojnosť a obdiv aj verbálne vyjadríme, väčšie

sú šance, že sa tá osoba bude vyvíjať v správnom smere. Slová majú veľkú moc: keď sa prihovárime pozitívne a povzbudzujúco k nášmu partnerovi, aj sami sa cítime radostne a jeho láska je tiež silnejšia k nám. Keď však hovoríme negatívne slová o ňom a tiež o ňom zle myslíme, upadáme do depresie a aj v partnerovi sa môžu javiť zlé city voči nám.

Porušovanie tohto princípu zničilo už mnohé manželstvá.

Málo je tých, ktorí znesú partnerovo neustále odsudzovanie a útoky na ich osobnosť. Odsudzovanie nenabáda k náprave, skôr k vzdávaniu sa.

Teda, trvalá, stála láska v manželstve je vecou odhodlania. My rozhodujeme o našich postojoch voči nášmu manželskému partnerovi.

Chcem pripomenúť, že láska, o ktorej hovoríme, vôbec nevyklučuje pocity ako sú zamilovanosť, silný, vrúcny cit pre svojho manželského partnera, silnú vzájomnú príťažlivosť a iné city, o ktorých snívajú zvlášť mladí ľudia. No teraz sa sústreďujeme na tento omnoho hlbší a dôležitejší aspekt lásky.

/článok na pokračovanie.../

Ana Andrášiková

Sme hotoví nasledovať Ježiša?

**Kresťanstvo je oveľa viac od všedného vyznania viery a slúženia.
Je to živý vzťah a nasledovanie Ježiša Krista kamkoľvek by nás On viedol.**

Slúžiť a milovať Boha je nádherná vec charakteristická pre každého kresťana. Ježiš zmenil naše životy, a preto vyznávame, že sme deťmi Božími, ktoré majú istotu večného života. No predsa, kresťanstvo je oveľa viac od všedného vyznania viery a slúženia. Je to živý vzťah a nasledovanie Ježiša Krista kamkoľvek by nás On viedol.

Nazrime do ev. Jána 12:26 a nasledovne: A boli tam niektorí z tých Grékov, ktorí chodievali hore do Jeruzalema, aby sa tam pomodlili na sviatok. Boli to nábožní ľudia, ktorí milovali Boha a slúžili Mu, pravda koľko im to bolo zjavené. Niekoľko dní skorej, ako čo mal byť Ježiš ukrižovaný, v ich srdci sa zrodila túžba stretnúť sa s Ježišom.

Aký motív nimi hýbal, aby sa stretli s Ježišom nevieme, ale môžeme rozmýšľať. Mnohí prichádzali ku Ježišovi iba na to, aby splnil ich potreby, telesné alebo duchovné. Boli i takí, ktorí chceli vidieť iba divy, ktoré Ježiš konal. Niektorí ho chceli lapiť v slove a tak ho odsúdili. Vidíme teda, že **sú rôzne motívy prečo sa ľudia chcú stretnúť s Ježišom**. Gréci povedali, že chcú vidieť Ježiša a Filip to hovorí Ježišovi. Ježiš však ako keby neodpovedal na toto pranie, no pozrime sa čo On hovorí: „Ale Ježiš im odpovedal a riekol: Prišla hodina, aby bol oslávený Syn človeka. Ameň, ameň vám hovorím, ak nezomrie pšeničné zrno, keď padne do zeme, zostane ono samotrie; ale ak zomrie, donesie mnoho užitku. Kto má rád svoju dušu, ztratí ju, a kto nenávidí svoju dušu na tomto svete, zachová ju do večného života. Ak mne niekto slúži, nech mňa nasleduje; a kde som ja, tam bude aj môj služobník. A jestli mne niekto slúži, toho bude ctieť Otec.“

Všimnime si štyri body, ktoré nám ukážu koľko sme ochotní a ako ďaleko sme pripravení nasledovať Ježiša.

1. Prišla hodina

Poznáme čas a dobu, v ktorej žijeme? Ježiš poznal čas, v ktorom sa nachádzal a tiež i svoju službu, ktorú mal vykonať. Evanjeliá opisujú Jeho triapolročnú službu a jasne nám naznačujú, že Jeho čas bol vyplnený modlitbami, učením, uzdravovaním, vyslobodzovaním a jedným slovom povedané - šírením a budovaním nebeského kráľovstva. Ježišov život nebol nudný, v Jeho záujme bolo splniť a konať

Otcovu vôľu a Jeho dielo. Ev. Jána 5:30 hovorí: „Ja nemôžem robiť nič sám od seba. Jako čujem, tak súdim, a môj súd je spravodlivý, lebo nehľadám svojej vlastnej vôle, ale vôľu toho, ktorý ma poslal, Otcovu. Mojm pokrmom je to, aby som činil vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonal jeho dielo.“ Na konci svojej služby hovorí, že: Prišla hodina, a či mám teraz povedať: Otče, vyprosti ma z tejto hodiny? Ved' na to som prišiel. Ježiš dokončil dielo svojou obeťou na kríži.

Ako je to s nami, keď Ježiš od nás žiada nejakú obeť? Či sme hotoví spolu s Ním povedať: Prišla hodina, ved' na to som prišiel, aby vôľa Božia bola vykonaná v našich životoch. Sme hotoví nasledovať Ježiša?

2. Oslávený Syn človeka

Je Ježiš oslávený v našich životoch? Ježiš oslávil svojho nebeského Otca. Ako Ho oslávil? Odpoveď máme v Božom slove, ev. Jána 17:4, kde hovorí: „Ja som ťa oslávil na zemi; dielo som dokonal, ktoré si mi dal, aby som vykonal.“

Ježiš oslávil svojho nebeského Otca tým, že vykonal Jeho vôľu a dokonal Jeho dielo.

To isté platí pre nás, ak chceme nasledovať Ježiša, musíme vykonať Božiu vôľu v našich životoch. Pozrime sa čo hovorí ev. Ján 15:8: „Tým je oslávený môj Otec, aby ste niesli mnoho ovocia a boli mojimi učeníkmi.“ Poďme horlivejšie prinášať ovocie Ducha, a tak dokázať, že sme skutočne Ježišovi učeníci.

3. Zrno musí zomrieť, aby prinieslo mnoho užitku

Sme zomreli s Kristom? Ježiš zomrel ako to pšeničné zrno a priniesol mnoho užitku. Jeho úžitkom sme my, Jeho cirkev. Ak chceme nasledovať Ježiša, musíme zomierať seba na každý deň a žiť pre Neho. Pavel apoštol to krásne vystihol: „A tí, ktorí sú Kristovi, ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami. S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, a to, čo teraz žijem v tele, vo viere Syna Božieho žijem, ktorý si ma zamiloval a vydal sám seba za mňa.“ Ak chceme prinášať úžitok, musíme sa naučiť zomierať s Kristom na každý deň. Zomierať nie je ľahké, ale predsa sa oplatí, lebo nám prináša veľkú odplatu v kráľovstve Božom.

4. Kto nenávidí svoju dušu, zachová ju pre večný život

O čom tu Ježiš hovorí? Či máme nenávidieť sami seba? Nie. Ide tu o to, že máme byť pripravení v každý čas položiť svoju dušu na oltár ako obeť pre Neho a Jeho kráľovstvo. Ježiš obetoval svoj život pre nás. Sme hotoví obetovať seba i všetko, čo máme, pre Neho a Jeho kráľovstvo?

Ježiš učil svojich učeníkov a tiež i nás dnes učí, že milovať a slúžiť Bohu znamená nasledovať Ho kamkoľvek nás On povedie. Buďme ochotní každý deň počuť Jeho hlas a splniť Jeho vôľu pre náš život. Amen.

Pastor Pavel Kačanský

PANE, NAUČ MA CHODIŤ PO VODÁCH

Preplaviť sa loďkou na druhú stranu, keď je pokojné more, je niečo, čo každý rybár dokáže, ale chodiť po vode môže len niekto, kto verí.

Neviem, či ste už počuli jednu zaujímavú a celkom peknú výpoveď, zaužívanú niektorými kresťanmi. Je to táto výpoveď: „Ak je niečo Božia vôľa, tak to bude ľahké a bez prekážok. Veď predsa, ak má Boh niečo naplánované pre môj život, On sa postará, aby sa to naplnilo bez ťažkostí a problémov.“ Krásna výpoveď, že? Žiaľ, nie aj celkom pravdivá. Keď by tomu tak bolo, všetci, ktorí veria v Ježiša, by neustále žili v dokonalej vôli Božej pre ich životy. Problém je v tom, že **často to, čo je Božia vôľa pre nás, je spojené práve s prekážkami. Život s Ježišom je niečo najvzácnejšie, čo človek môže zažiť**, ale Boh nám nikde nesľúbil život bez problémov. Ježiš povedal: „Na svete budete mať súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet“ (ev. Jána 16:33). Mnohí Boží muži a ženy zažívali rôzne súženia vo svojich životoch. Máme opísané mnohé príbehy národa Božieho, keď boli v neprajných podmienkach a okolnostiach. Avšak všimol som si jednu vec. Vždy, keď sa ocitli v najťažšej chvíli, služobníci Boží práve vtedy dostali tie najväčšie zjavenia o Bohu. Boh sa zjavil Abrahámovi ako El Šadaj, Silný Boh Všemohúci, v situácii, keď

sa Abrahám cítil slabý a bez východiska. Boh sa mu zjavil ako Hospodin, ktorý zaopatrí vtedy, keď potreboval, aby Boh zadovážil obeť namiesto jeho syna Izáka.

Izraelci dostali zjavenie, že Boh je Jehova Rafa, čo znamená, že Hospodin je ten, ktorý uzdravuje vo chvíli, keď potrebovali Božie uzdravenie. Boh je ten istý Boh. Boh je jeden. Avšak On vždy poskytol ľuďom zjavenie o svojej osobnosti podľa toho, aká bola ich potreba. Keď Ježiš prišiel na svet, On prišiel ako Spasiteľ, pretože to, čo svet potreboval bolo práve spasenie. Meno Ježiš znamená, že Hospodin je Spasiteľ. Všetky tie vlastnosti existujú v Bohu, ale sú zjavené podľa toho, aké je naše zjavenie o ňom. My, ľudia, máme privilegium to všetko dosiahnuť v našom živote. Môžeš veriť, že ti Boh pomôže v jednej oblasti života a v tej oblasti budeš požehnaný, ale v inej oblasti ti môže chýbať zjavenie a nebudeš mať to, čo je Božia vôľa v tej oblasti pre teba. Tvoj najväčší problém sa môže odohrávať práve vo chvíli, keď sa začína Božie víťazstvo. **Goliáš, ktorý pre Saula znamenal porážka, pre Dávida znamenal začiatok Božích nadprirodzených skúseností.**

V evanjeliu podľa Matúša 14:22 je zapísaný tento príbeh: „A Ježiš hneď prinútil svojich učeníkov, aby vstúpili do lode a predišli ho na druhú stranu, dokiaľ by vraj nerozpustil zástupov. A rozpustiac zástupy vyšiel na vrch osobitne modliť sa. A keď bol večer, bol tam sám. A loď už bola naprostred mora, zmiataná vlnami, pretože bol odporný vietor. Potom za štvrtej stráže vnoci prišiel k nim Ježiš chodiac po mori. A učeníci vidiac ho chodiť po mori zľakli sa a vraveli, že je to nejaká obluda, a skríkli od strachu. Ale Ježiš hneď prehovoril k nim a povedal: „Dúfajte, ja som, nebojte sa! A Peter mu odpovedal a riekol: Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel za tebou po vodách. A on povedal: Pod! A Peter sostúpiač s lode chodil po vodách a prišiel k Ježišovi. Ale hľadiac na silný vietor začal sa báť a počnúc sa noriť skríkol a povedal: Pane, zachráň ma! A Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: Človeče malej viery, prečo si pochyboval? A keď vyšli hore do lode, utíchol vietor. A tí, ktorí boli na lodi, pristúpili, klaňali sa mu a hovorili: Si naozaj Syn Boží!“

Tento príbeh nám je istotne všetkým dobre známy. Prednedávnom som si trochu

začal čítať tento príbeh a Pán mi poukázal na niektoré veci, ktoré sa tu odohrali. Najprv nám hovorí o tom, že Ježiš hneď prinútil svojich učeníkov, aby vstúpili do lode a prešli ho na druhú stranu. Znamená to, že vôľa Božia pre učeníkov bola, aby prešli na druhú stranu. Avšak aj napriek tomu, že to bola Božia vôľa, loď bola uprostred mora, zmietaná vlnami, pretože bol odporný vietor. To, že sa v tvojom živote povzdvihol

odporný vietor, ešte neznamená, že nie si v Božej vôli. Takisto, **ak sú všetky veci v poriadku, ešte neznamená, že sa nachádzaš v tom, v čom ťa Boh chce mať. Božia vôľa nesúvisí s okolnosťami, ktoré ťa obklopujú, ale s vierou, ktorú máš.**

Peter a väčšina učeníkov boli rybári. Oni presne vedeli čo znamená byť na mori, keď duje silný vietor. Je to niečo, čo si ani jeden rybár neprial zažiť. Možno sa im stalo, že sa predtým už ocitli v podobných situáciách, ale tentokrát ich loďka bola zmietaná vlnami sem a tam. A vtedy, áno práve vtedy, prichádza k nim Ježiš, ktorý chodí po vode. Po tej vode,

ktorá pre učeníkov predstavovala nebezpečenstvo, Ježiš chodil. Ak dokážeš veriť Bohu, tie veci, ktoré pre tento svet budú znamenať porážka, budú pod tvojimi nohami. Vody, ktoré zatopili celý bezbožný svet, pozdvihli koráb, v ktorom bol Noach s jeho rodinou. Koráb, v ktorom sa nachádzame, je dostatočne silný, aby nestroskotal. Nikdy nesmieme dovoliť vode, ktorá je vôkol nás, aby vošla dovnútra. Nedovoľme bezbožnosti,

strachu a nevere, aby vošli do nášho srdca. Na svete budete mať súženie, ale dúfajte (bud'te dobrej mysle), Ježiš premohol svet. Práve to je to, čo im aj tentokrát Ježiš povedal: „Dúfajte, ja som, nebojte sa!“ Keď Ježiš povedal JA SOM, to bolo práve to isté, čo bolo povedané Mojžišovi, keď sa pýtal Boha aké je Jeho meno. Boh mu tam odpovedal JA SOM. Ja som Hospodin tvoj lekár, Ja som Hospodin, ktorý ťa zaopatruje, Ja som Hospodin tvoja spravodlivosť, Ja som Hospodin tvoj pokoj, Ja som Hospodin tvoj prápor, JA SOM. Je nádherne slúžiť Bohu,

ktorý je všemohúci a ktorý sa dostaví cez vlny a vietor k tebe, aby ti pomohol. On ťa NIKDY neopustí a NIKDY nezanechá!

Avšak to, čo ma najviac zaujalo v tomto príbehu je verš 28, ktorý hovorí: „A Peter mu odpovedal a riekol: Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel za tebou po vodách.“ Myslím si, že mnohí z nás by sme povedali: Pane, ak si to ty, utíš vlny a zastav vietor a pod' do mojej loďke. V iných príležitostiach Ježiš jednoducho utíšil vietor a všetko bolo v poriadku. V starom zákone máme zapísaný údaj o tom, ako Boh rozdelil Červené more a celý Izraelský národ prešiel suchou

nohou na druhú stranu mora. Avšak akoby Peter niečo pochopil: Ak Ježiš utíš vlny a zastaví vietor, keď sa rovnaká situácia dostaví zase do môjho života, ja sa budem znovu báť a strachovať. Peter sa rozhodol: Chcem aj ja vedieť chodiť po vodách, keď zase prídu veľké vlny a silný vietor. A v jeho srdci sa zjavila táto túžba: Pane, neprosím ťa, aby si utíšil vietor, ale prosím ťa, nauč ma chodiť po vodách. Verím, že každý z nás môžeme mať rovnakú modlitbu: Pane, nauč ma ísť za Tebou, keď prídu prekážky. Nauč ma dôverovať Tebe, keď mám nedostatok. Nauč ma veriť v Teba, keď príde nemoc a nauč ma milovať, keď príde prenasledovanie.

Preplaviť sa loďkou na druhú stranu, keď je pokojné more, je niečo, čo každý rybár dokáže, ale chodiť po vode môže len niekto, kto verí. Po vode nechodia tí ľudia, ktorí nikdy nevystúpia z lode, ale tí, ktorí sú hotoví riskovať a vykročiť. Verím, že to, čo zažil Peter, bolo niečo, čo ho povzbudzovalo po celý život. **Boh niekedy nezmení okolnosti, aby práve v tých okolnostiach zmenil nás.**

Ja osobne mám rád, keď ma Boh použije v niečom, na čo nemám prirodzené schopnosti a vtedy s istotou viem, že to, čo som vykonal, je Božie dielo. Keď Peter vykročil z loďky, všetky jeho prirodzené schopnosti boli nepoužiteľné a jediné, čo mu zostalo bola viera v slovo, ktoré Ježiš povedal. Po vode sa chodiť nedá, ale po Božom slove áno. A jediné slovo, ktoré Ježiš povedal, bolo POĎ! Všimnite si, že nepovedal: „Peter, pod!“ Povedal len: „Pod!“ Verím, že každý učeník, ktorý bol v loďke, mohol vykročiť a chodiť po vodách, len keby veril. **Aj my môžeme povedať Ježišovi: „Pane, nauč ma chodiť po vodách.“** A On ešte stále hovorí: „Pod!“

Ján Lacko

Enoch

Enoch bol 300 rokov v ochrane ruky Božej a nakoniec ho Boh aj preniesol, aby nevidel smrti.

To, čím sa Enoch líši od všetkých ostatných ľudí je úžasná skutočnosť, ktorá sa odohrala na konci jeho pozemského života. Enoch nezomrel. Tí, ktorí žili pred ním, smrťou ukončili pozemský život; tiež tí, ktorí žili po ňom, smrťou ukončili pozemský život. Nie však aj Enoch. On žil 365 rokov a v poslednom dni jeho pozemského života sa stalo niečo, čím sa líši od ostatných ľudí. Ľudia ho hľadali a nenašli ho, dopytovali sa o ňom a nebolo žiadnej správy kde by bol. Nenašli ho, lebo ho v ten deň vzal Boh.

Nazdám sa, že táto nekaždodenná správa, o ktorej sa dozvedáme z Biblie, posilňuje našu túžbu, aby si aj nás Boh zobral a utvrdzuje našu nádej, že si istotne aj nás Boh vezme k sebe. Ak nie skôr, potom v ten deň, keď Pán Ježiš príde ako ženích pre svoju manželku – cirkev. Vtedy, keď sám Pán s veliteľským povelením, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba. Mŕtvi v Kristu vstanú a potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A tak budeme vždycky s Pánom. (pozri 1.Tes. 4:16-17) To je tiež i moja nádej a nazdám sa, že i vaša nádej – po tej chvíli túžime dnes, pokým žijeme a chodíme touto zemou, po ktorej chodil aj sám Enoch.

Teraz z toho dôvodu, čo sa stalo s Enochom a pre našu nádej v Boha, skúmame a pokúsime sa odhaliť ako žil, čo to konal, ako chodil, keďže ho Boh zobral. V Biblii nachádzame tri miesta, čiže zápisy Božieho slova, ktoré nám trochu priblížia ako to žil, konal a chodil Enoch touto zemou, na ktoré si v pokračovaní aj poukážeme.

BOL BOŽÍ SLUŽOBNÍK – PROROK - Ep.Júda 1:14-16

Apoštol Júda tu svedčí, že Enoch vynášal prorocké slovo o skutkoch ľudí, ktorí prídu a ktorí sa potom aj zjavili a žili v jeho čase – Júdove pôsobenie a tiež budúce veci. Je to jasný dôkaz, že Enoch bol Boží služobník a ako svojho verného služobníka, Boh si ho zobral k sebe. Celkom rovnaké zaslúbenie Božie je i dnes pre nás, a môžeme to jasne vidieť v slovách Pána Ježiša: „Jestli mne niekto slúži, nech mňa nasleduje a kde som ja, tam bude aj môj služobník“ (Ev. Jána 12:26).

Nič sa nezmenilo v určenom Božom pláne a v odmene pre tých, ktorí Mu slúžia a verne stoja v službe Jeho mena. Pre tých, ktorí ako Jeho služobníci a svedkovia aj svedčia o svojom Bohu. Práve tak Boh aj povedal vo svojom slove: „Vy ste mojimi svedkami, hovorí Hospodin i môj služobník, ktorého som si vyvolil, aby ste poznali a uverili mi a porozumeli, že som to ja. Predo mnou nebol utvorený nijaký silný Bôh a po mne tiež nebude. Ja, ja som Hospodin, a neni Spasiteľa krome mňa. Ja oznamujem, zachraňujem a ohlasujem, a neni medzi vami cudzieho boha, ktorý by to bol vykonal a vy ste mojimi svedkami, hovorí Hospodin a Ja som silný Bôh“ (Iz. 43:10-12).

Boh mal, má a bude mať svojich služobníkov a svedkov, ktorí svedčia všetkým, aby ľudia poznali, uverili Bohu a porozumeli, že On je ten, ktorý oznamuje, ohlasuje a zachraňuje a že nielo iného ani pred Ním a ani po ňom nebude. On je ten istý i dnes a chce použiť aj teba pre svoju službu, pretože aj ty čakáš, aby ťa nakoniec zobral, podobne ako Enocha. Či si hotový a či chceš byť Jeho služobník akým bol Enoch? Len sa zmocni, **vykroč, slúž**

Bohu a On je hotový, aby Ťa vo svojom čase zobral a preniesol vo večnú slávu.

ŽIL VIEROU – Ep. Židom 11:5-6

Čo znamená, že vo svojom živote na každý deň úplne dôveroval Bohu, spoliehal a opieral sa na Božie vedenie a Božiu ochranu a jeho snaha bola robiť vôľu Božiu, čo ho dovedlo na vynikajúci stupeň života, aby sa líbil svojmu Bohu. O tom tuná aj svedčí sám Pavel, že Enoch pred svojím prenosením dostal svedectvo, že sa líbil Bohu, ktorému veril nielen šťastí, ale celým svojím srdcom. To Boh veľmi dobre poznal a jasne už pri ňom ukázal, že tí, ktorí v Neho veria, On – Boh je ich odplatiteľom a vezme si ich k sebe. O tejto pravdivéj skutočnosti svedčil aj Pán Ježiš vo svojom slove, keď povedal: „Ja som vzkriesenie aj život, ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel žiť bude. A každý, kto žije a verí vo mňa nezomrie na veky“ (Ev. Jána 11:25-26).

Tak i dnes naša viera v Boha má jasný cieľ, ktorým je život večný, čo nám potvrdzuje aj Peter vo svojom liste (I Petrova 1:8-9, „... Odnášajúc si cieľ a koniec svojej viery, spasenie duší.“)

CHODIL S BOHOM – I. Mojžišova 1:22-24

Drahí moji, akú mieru času svojho života sme hotoví venovať chodeniu s Bohom? My musíme mať, ak chceme zakončiť ako Enoch, jasnú odpoveď na takúto otázku. Tento muž, odvtedy ako sa mu narodil syn Matuzalem, začal chodiť s Bohom a chodil s Bohom 300 rokov. Áno, plných 300 rokov tento človek chodil s Bohom. A to tiež znamená, že plných 300 rokov bol s ním Boh. Každý deň v šťastí a v úzkosti, každý deň v radosti a v trápení, a tak stále po všetky tieto roky pri ňom bolo splnené slovo živého Boha, ktorý povedal, už v spomenutej 43. kapitole u proroka Izaiáša: „**Ja som tvoj Boh, som tvoj Spasiteľ, si drahý v mojich očiach a ja ťa milujem.** Neboj sa, lebo ja som s tebou, keď pôjdeš cez vodu, budem s tebou a keď cez rieky, nezatopia ťa, keď pôjdeš cez oheň, nepopáliš sa a plameň sa ťa nechytí. Ja som ten istý a nielo nikoho, kto by vytrhnul z mojej ruky.“

Enoch bol 300 rokov nesený a bol v ochrane ruky Božej a nakoniec ho Boh aj preniesol, aby nevidel smrti. S kým ty dnes chodíš a v čiej si ruke? Je niekto, kto aj nám zaistuje, že v jeho ruke sme bezpeční. Je to Pán Ježiš, ten najlepší pastier, ktorý aj vyhlásil: „Moje ovce čujú môj hlas a ja ich znám a nasledujú ma. A ja im dávam večný život, a nezahynú na veky a nikto ich nevytrhne z mojej ruky“ (Ev. Jána 10:27-28). Vďaka dobrému pastierovi Ježišovi Kristovi, ktorý sa tak dobre stará o každého z nás, ktorí chodíme s Ním a sme v Jeho ovčinci.

Premýšľajúc nad životom niekoho, koho Boh zobral, jasne hovorí aj nám dnes, že ak vo svojom živote budeme tak podobne:

-chodiť s Bohom,

-žiť vierou a

-budeme Boží služobníci, čiže svedkovia

je celkom isté a dáva nám smelé očakávanie, že aj nás si sám Boh preniesie

– zoberie k sebe a budeme prebývať na veky s Ním v sláve Jeho kráľovstva.

Pastor Ján Kríža

Už nie viac ja, ale Ty, JEŽIŠ!

Dal mi novú šancu žiť nový život s Ním. Na každý deň môžem cítiť radosť, pokoj, požehnanie a lásku.

Ked' sa jedno srdce rozhodne oddať sa Bohu, Kodovzať Mu všetky svoje útrapy a pády, vtedy sa radujú celé nebesia. Nemá sa už čoho báť, ani pochybovať, lebo je v bezpečí. Jeho život riadi Najvyšší. Chráni ho svojou milujúcou starostlivosťou a už pripravuje ten najkrajší plán pre jeho život. Stačí Mu len odovzdať svoj život a veriť, že On ho povedie vo svetle a nádeji.

Daniel Kačanský: Spomínam si na deň 7. júla 2013, keď som sa rozhodol vykročiť na úzku cestu, ktorá vedie k večnému životu.

Bol to deň, keď som sa rozhodol oddať svoj život Ježišovi, deň, keď som otočil chrbát starému spôsobu života, keď som Mu povedal – "Už nie viac JA, ale TY, Ježiš! Ty riad' môj život. Oddávam sa do Tvojich rúk a ľutujem všetky zlé veci, ktoré som vykonal mysliac si, že si tam niekde ďaleko. Vskutku, Ty si bol stále blízko, dokonca aj vtedy, keď som sa cítil osamelý s pocitom, že nemám nikoho. Aj vtedy si bol pri mne. Neustále si klopal na moje srdce a trpezlivo čakal, kým ťa povolám dnu. Čakal si, kedy zavolám na Teba. Mnohokrát som sa tváril, že Ťa nepočujem a **myslel som si, že Ťa ešte nepotrebujem, ved' mám na to čas, počkám ešte chvíľku, ved' mám všetko, čo potrebujem.**"

No hlboko vo svojom vnútri som cítil prázdnotu. Bol som si vedomý, že nemám nič aj napriek všetkým myšlienkam, ktoré mi našepkávali, že mám úplne

všetko. Boli to myšlienky toho zlého, ktorý mal za cieľ zahubiť môj život a nájsť spôsob, ako ma oklamať a zviest', ktorý je hotový spraviť všetko, len aby mal môj život vo svojich rukách. Ten nikdy nespí, ale neprestajne hľadá koho by oklamal, zviadol a nakoniec zahubil.

Aj napriek tomu, môžem len ďakovať Bohu, ktorý stojí za svojim slovom a ktorý povedal: "Ak ma budete hľadať celým srdcom a dušou, dám sa vám nájsť." Jeho milosť trvá na veky, Jeho láska je veľká. Ďakujem Mu, že sa mi dal nájsť. Odpustil všetky moje hriechy. Dal mi novú šancu žiť nový život s Ním. Na každý deň môžem cítiť radosť, pokoj, požehnanie a lásku. **Odovzdať Mu celý svoj život - je to niečo najlepšie, čo som mohol vykonať.**

Teraz si uvedomujem, čo všetko by som stratil, keby som ho nepovolal, a nedvolili Mu vstúpiť do môjho srdca. Tak mnoho by som stratil! Práve preto chcem aj vás povzbudiť - vy, ktorí ste možno ešte úplne neodovzdali svoj život Ježišovi, nedovoľte, aby vás ten zlý oklamal a našepkával vám, že ešte máte čas. Keby ste počuli Jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdce. Dovoľte Mu vjsť dnu a nech On riadi vaše životy a vedie vaše kroky. Keď Mu to dovolíte, budete vidieť, aký veľký je náš Pán. Spoznáte ten opravdivý pokoj, preveľkú radosť, dokonalú lásku a nevyčerpatelné požehnanie. Aj vás, ktorí ste odovzdali svoj život do Jeho rúk, tiež povzbudzujem - dovoľte, aby vás viedol svojím Duchom, aby ste konali to, čo žiada od vás, zachovávali Jeho prikázanie a žili jeden **VÍŤAZNÝ ŽIVOT!**

pripravila Tatjana Pintírová

Môj Boh

Ak sú slová, ktoré Ho dokážu opísať, ja ich nemám.

Vidíte, môj mozog ešte nedosiahol bod,
keď by mohol sformovať myšlienku,
ktorá by primerane opísala veľkosť môjho Boha
a moje pľúca ešte nevyvinuli schopnosť
uvolniť dych s dostatočnou rýznosťou,
aby vydýchli veľkosť Jeho lásky.

A môj hlas, vidíte, môj hlas je tak spútaný,
obmedzený ľudskými hranicami,
že je ťažko aj len spievať chvály.

Vidíte, ak sú slová, ktoré Ho dokážu opísať, ja ich nemám.

Môj Boh, Jeho milosť je výnimočná,
Jeho milosrdenstvá sú nespočetné,
Jeho sila je nepreniknuteľná.

On je úctyhodný, zodpovedný, priaznivý,
On je nevyspytateľný a predsa poznateľný,
nedefinovateľný a predsa prístupný,
neopísateľný a predsa osobný,

On je nepochopiteľný,
ponad predstavivosť,
stály cez generácie,
Kráľ všetkých národov.

Ale ak sú slová, ktoré Ho dokážu opísať, ja ich nemám.

Vidíte, mojich slov je málo

a pokúsiť sa vystihnúť jediného pravého Boha
použitím mojej slovnej zásoby nikdy nepostačí,
ale používam slová ako vyjadrenie,
ako vyjadrenie uctievania Spasiteľa,

Spasiteľa, ktorý je aj hoden a zaslúži si moju chválu,
tak používam slová.

Moje srdce vyvyšuje Pána,
požehnáva Jeho meno navždy.

On získal moje srdce,
ovládol moju myseľ a viazal ich spolu,

On ma porazil v mojej vzbure,
podmanil ma v mojom hriechu,

On ma privítal do svojej prítomnosti,
úplne ma pozval dnu,

urobil sám seba predmetom môjho pohľadu,
zaplavujúc ma milosrdenstvami ráno,
topiac ma milosťou v noci.

Ale ak sú slová, ktoré Ho dokážu opísať, ja ich nemám.

Ale to, čo mám je dobrá správa,
lebo môj Boh vedel,

že ľudské slová nikdy nepostačia,
lebo slová sú len nástroje,

ktoré používame, aby sme poukázali na pravdu.

Tak On poslal svojho Syna, Ježiša Krista,
ako Slovo, živý dôkaz.

On je obrazom neviditeľného Boha,
prvorodený všetkého stvorenia,

lebo Ním boli utvorené všetky veci,
dajúc ničote formu

a Jeho slovom sú udržované,
v sile Jeho mena.

Lebo On je pred všetkým a nad všetkým vládne.

Sväté je Jeho meno.

Chváľte Ho pre Jeho život!

Spôsob, akým sa zachoval v zápase,
pokorný Syn Boží sa stáva dokonalou obeťou.

Chváľte Ho pre Jeho smrť,

že ochotne stál na našom mieste,

že láskyplne vydržal hrob,

že bojoval s naším nepriateľom

a tretieho dňa vstal vo víťazstve!

On je všetkým, čo bolo zaslúbené.

Chváľte Ho ako vzkrieseného Kráľa,

povzdvihnite svoj hlas a spievajte,

lebo jedného dňa sa vráti pre nás

a konečne budeme spojení s naším Spasiteľom,

na večnosť, večnosť!

Takže to nie sú iba slová, ktoré vyhlasujem,

lebo moje slová poukazujú na Slovo

a Slovo má meno,

nádej má meno,

radosť má meno,

pokoj má meno,

láska má meno

a to meno je Ježiš Kristus!

Chváľte Jeho meno NA VEKY!

*Preklad Jana Zorjanová
Spoken Word, Isaac Wimberley*

SLOVÁ A SKUTKY

**Cirkev dostáva na hodnote a dôveryhodnosti,
keď ľud srdcom verí, ústami vyznáva a skutkami potvrdzuje.**

„A najvyšší kňaz sa pýtal, Ježiša na jeho učeníkov a na jeho učenie. A Ježiš mu odpovedal: Ja som verejne hovoril svetu; ja som vždy učil v synagóge a v chráme, kde sa odovšadiaľ schádzajú Židia, a skryte som nehovoril ničoho. Čo sa mňa pýtaš? Opýtaj sa tých, ktorí počuli, čo som im hovoril. Vidz, tí vedia, čo som ja povedal. A keď to riekol, jeden zo služobníkov, stojac tam, dal Ježišovi pohlavok a povedal: Či tak odpovedáš najvyššiemu kňazovi?

Ježiš mu odpovedal: Ak som zle hovoril, dosvedči, čo bolo na mojej reči zlé; ale ak dobré, čo ma biješ?” Ján 18:19

Pred činom ukrižovania, Pána Ježiša dovedli pred najvyššieho kňaza Annáša, ktorý sa ho pýtal o jeho učeníkoch a učení. Čítaním evanjelií, ktoré obsahujú tento dej a ukrižovanie, všimneme si, že Pán Ježiš viac mlčal ako čo odpovedal na klamnú obžalovanie lživých svedkov. A preto upriamme pozornosť na otázky, na ktoré Pán Ježiš odpovedá. Na otázku najvyššieho kňaza o jeho učení, Pán Ježiš odpovedá, že vždy hovoril svetu verejne, na verejných miestach ako sú synagógy a chrámy. Pripomína, že sú to miesta,

kde sa zovšadiaľ schádzajú Židia a že skryte alebo tajne nehovoril ničoho. Tiež ako potvrdenie, že je tomu tak, predkladá Annášovi, aby sa opýtal tých, ktorí počuli učenie Pána Ježiša čo im hovoril a s istotou vysvetľuje, že tí, ktorí počuli jeho učenie, vedia čo povedal.

V tom jeden zo služobníkov, ktorý tam stál a počúval rohovor Pána Ježiša a Annáša, uderil Pána Ježiša a povedal: „Či tak odpovedáš najvyššiemu kňazovi?” Ježiš mu odpovedal: „Ak som zle hovoril, dosvedči, čo bolo na mojej reči zlé?”

Keď si všimneme, Pán Ježiš odhodlane stojí za svojím učením a nemá obavy alebo starch, aby vyšetrili tých, ktorí počuli učenie a potvrdili či je tomu tak. Dôvod, prečo je Pán Ježiš taký presvedčený je to, že On všetko, čo hovoril, skutkami potvrdil. Tak učil ako žil a tak žil ako učil. Je jedno, či pozrieme na skutky a overíme či sa slová zhodujú s tým, čo Ježiš robil, alebo prečítame slová a preskúmame skutky či Ježiš koná tak, ako hovorí. Jeho skutky a slová boli založené na tom jednom a tom istom základe, ktorým je SLOVO. Slovo, o ktorom píše ev. Ján 1:1-

5; slovo, skrze ktoré všetko povstalo, v ktorom je život a ktoré je svetlo ľuďom, ktoré svieti ľuďom v tme a tma ho nemôže zadržať.

Obálka časopisu Manna je farebný odtlačok. Každý farebný odtlačok v ofsetovej tlači je zostavený z miliónov malých bodiek v CMYK farbách, čiže Cyan, Magenta, Yellow a black. Ak by ste si obálku pozreli pod lupou, videli by ste toto, avšak vo farbe:

Čiže štyri (CMYK) spomínané farby, ktoré sú zmiešané tak, aby sa dostal žiadaný odtieň farby. Akýkoľvek odtieň farby by ste si predstavili, dostanete ho zmiešaním týchto štyroch farieb. Aby fotka bola prehľadná a jasná, každá z týchto bodiek musí byť na svojom mieste. Ak by sa hociktorá z týchto štyroch farieb posunula o millimeter v hociktorom smere, dostal by sa nejasný obraz. Takže, milióny bodiek, položené na správne miesto, nám poskytnú takú peknú obálku.

Život Pána Ježiša je obraz. Obraz, ktorý je zostavený z tisíce slov a skutkov, ktorý je úplne jasný, pretože slová a skutky sú v súlade. Tak učil ako žil a tak žil ako učil.

V evanjeliách máme zapísané prípady, kde sa farizeji a zakonníci zišli okolo Ježiša a pokúšali ho s cieľom, aby ho chytili v reči a aby našli čo len jedno slovo, ktoré by bolo v protiklade s jeho učením a skutkom. Trvali na tom, pretože nechápali, že je to nemožné. Prorok Izaiáš vopred o tom prorokoval (Izaiáš 53:9): „Nespáchal nijakej nepravosti, ani lsti nebolo nikdy v jeho ústach.”

V ev. Jána v 10. kapitole máme zapísaný dej, v ktorom sa Ježiš našiel medzi ľuďmi, ktorým vysvetľoval, že On je Kristus. V tomto prípade

v 37. a 38. verši Pán Ježiš hovorí: Ak nečiním skutkov svojho Otca, neverte mi; ale ak činím, aj keby ste mne neverili, verte tým skutkom. Pán Ježiš ponúkol možnosť, aby sme mu neverili, ak by sme zistili, že jedno učí a druhé robí. Ako keby nám povedal: Skúmajte, či učím pravdu, ak nie, neverte mi. Pretože všetko, čo učil, potvrdzoval aj skutkami. Jeho myseľ, reč a skutky boli v úplnom súlade.

Aký má toto pre nás význam? Prirodzenosť človeka nám je celkom známa. Každý pozná sám seba. Sme si vedomí, že človek je v stave myslieť na jedno, rozprávať druhé a urobiť tretie. Toto je ten najťažší prípad. Trochu „ľahší”, ale nie ospravedlnený prípad je ten, keď rozprávame o niečom, ale v myšliach už vieme, že vykonáme inak. Je to hriech nazvaný klam, ktorý nepriamo škodí najviac nám samým. Človek v prípade takého postoja degraduje sám seba. Priatelia a blízki mu dôverujú minimálne alebo už vôbec. Jeho slová a skutky najčastejšie nemajú žiadnu cenu, lebo su nespoľahlivé.

Je normálna vec, že človek robí chyby. Plánuje jedno, ale pre určité dôvody to dopadne ináč. No predsa, našim cieľom je hovoriť a žiť pravdu, o čom nás Boh výrazne učí. A preto sa snažme, aby naše skutky a slová boli v súlade, podobne ako slová a skutky Pána Ježiša. Aby naše životy boli tým jasným obrazom znovuzrodeného človeka. Obrazom človeka či život je zmenený samým Bohom. Aby naše životy boli svetlom v tme pre ľudí, ktorí hľadajú pravdu, Boha.

Ako to Jakub zapísal: „A predovšetkým, moji bratia, neprisahajte ani na nebo ani na zem ani nijakej inej prísahy. Ale nech je vaše áno áno a vaše nie nie, aby ste nepadli pod súd.” Jakub 5:12

Tiež list Kolosenským 3:17 “A všetko, čokoľvek robíte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša ďakujúc Bohu a Otcovi skrze neho.”

Jednou príležitosťou Boh povedal o národe izraelskom, že sú ako ľud rtmami Jemu blízki, ale srdcom ďalekí. Ústami Ho slávili, uctievali, ale v srdci žili život pre seba. Cirkev dostáva na hodnotu a dôveryhodnosti, keď ľud srdcom verí, ústami vyznáva a skutkami potvrdzuje.

Martin Širka, ml.

SLNEČNICA

Ján Soják

mimochoodom

Tuším, že väčšina z vás by uhádla podľa čoho dostala slnečnica svoje pomenovanie. Áno, podľa slnka. Otázka je: prečo? Jej kvet sa podobá slnku. Po anglicky to znie sunflower, po nemecky sonnenblumen, čiže slnečný kvet. Jeho žiarivožlté kvetné listy pripomínajú nám slnko vo svojej najväčšej žiare. Keď by aj niekto, kto sa nevyzná vo veciach, na otázku ako sa ten kvet menuje, dostal odpoveď, že slnečný kvet, povedal by: opravdu, keď sa pozerám na neho akoby som videl slnko.

Ježiš raz povedal svojim učeníkom: Kto vidí mňa, vidí Otca. Nejestvuje iný spôsob, aby sme videli a spoznali Boha, aký On opravdu je, iba cez Ježiša. Mnohí v čase, keď Pán Ježiš bol na zemi, ktorí sa príliš nevyznali vo veciach, vidiac Ježiša, poznali: Je to Boh. Po čase Ježiš povedal učeníkom: Ako mňa poslal Otec, tak i ja posielam vás, alebo kto vás prijíma, mňa prijíma. Môžem k tomu ešte poznamenať: kto vás vidí, mňa vidí. Nazvaný som kresťanom, lebo chodím do kresťanského zboru, alebo vyznávam, že verím v Ježiša, alebo... podobám sa Ježišovi? Akú odpoveď by dali tí, ktorí sa celkom nevyznajú vo veciach?

Naša milá slnečnica má ešte jednu zaujímavú vlastnosť. Od počiatku, až kým jej kvet neodkvitne a semeno začne zrieť, svoje lístie a potom aj kvet otáča

za slnkom tak, aby ono priamo svietilo na ňu. Ako by sa snažila zachytiť každý slnečný lúč. Po srbsky ju menujú suncokret, po francúzsky tournesol, po taliansky girasole, čo znamená: otáčajúca sa za slnkom. Od východu slnka až po jeho západ. A čo v noci, či padne do depresie, že ho nevidí? Nie. Otáča svoje lístie a kvet na východ, skadiaľ očakáva, že sa slnko znovu zjaví. Uzavieram: možno sa jej kvet podobá na slnko, lebo svoje lístie neprestajne otáča za ním. Možno sa aj my budeme viacej podobať na Ježiša, keď svoje srdce budeme otáčať k Nemu. Ježišove oči ešte stále hľadajú tých, čie srdce je celkom obrátené k Nemu, aby pri nich dokázal svoju silu.

Aké má meno?

Jesusflower, Isusokret...

Ó, opravdu je tomu tak.

MÁŠ IBA JEDINÝ ŽIVOT, PÁR ROKOV A POTOM BODKA.

Dávid Mámojka

mimochoodom

...Známe slová piesne jednej kapely zo Slovenska. Sú to slová, ktoré sa ma nedávno dotkli. Mám jeden život. Ako ho využijem na ten správny spôsob?

Jeden známy muž povedal : „Možno nemôžeš rozhodnúť o tom, ako zomrieš, ale istotne môžeš rozhodnúť o tom, ako budeš žiť!“ Tento text píšem k tvojmu povzbudeniu. Máš iba jediný život a preto konaj Božiu vôľu. Božia vôľa je konať správnu vec, v správny čas, na správnom mieste. Byť tam, kde ťa Boh chce mať. Nieto šťastnejšieho a naplnenejšieho života ako ten, ktorý žijeme v Božej vôli. Je to jednoduché : 1. odhodiť svoje ja, 2. byť poslušný Jeho Slovu (Biblii) a 3. dať sa viesť Svätému Duchu. Skús to. Keď si si oddelil čas prečítať si tento text, bolo by márne, ak by si to aj nezažil. Ak chceš, pomodli sa so mnou túto modlitbu:

„Pane Ježišu, ja odhadzujem svoje ja a rozhodujem sa konať Tvoju vôľu, ved' ma Tvojím Duchom. Amen.“

Začni každý deň touto modlitbou s uprimným srdcom a uvidíš, že sa začne stávať zmena v tvojom živote. Začneš si vyberať na čo sa budeš pozerieť, čím si budeš plniť svoje srdce, bude sa to odrážať na tvoje každodenné rozhodnutia. Mnohokrát nebude ľahko, ale budeš vedieť, že si na správnej ceste. Mnohokrát nebude ľahko, ale budeš vedieť, že Boh je s tebou. Pochopíš, že bez Boha a Jeho Slova nechceš urobiť ani jeden krok a že niečo z teba žiari. To si aj druhí všimnú, že to nie si ty, ale Ten, ktorý žije v tebe. V tomto prípade sa slová piesne Máš iba jediný život menia na Máš večný život.

„Dobré ráno, miluje ťa tvoja mama.“ Takúto sms som dostala včas ráno. A začala som premýšľať o tom dare, o tom požehnaní a o tej zodpovednosti. A hádam po prvýkrát ma k tomu nenútil iba môj ženský sentimentalizmus a precítenosť. Nútilo ma k tomu Slovo, o ktorom som premýšľala z tohto aspektu.

Verím, že boli chvíle, keď Pán Ježiš vnímal svoju mamu ako dar. Mohol prísť na svet akýmkoľvek iným spôsobom. On si vybral mamu. Vopred si ju vybral. Vopred ju miloval. Verím, že boli chvíle, keď bola pre neho požehnaním. Bola tu blízko, bola pri ňom, bola jednoducho mama. Prišiel však čas zodpovednosti.

Pán Ježiš visí na kríži, a vo svojom najväčšom utrpení ešte stále myslí na svoju mamu. Kým zomiera pre svojich nepriateľov, ešte stále myslí aj na svoju mamu. Kým krváca pre moje hriechy, ešte stále myslí na svoju mamu. Kým sám trpí, potešuje svoju mamu z kríža. Kým sám prechádza cez svoj celosvetový boj, ešte stále bojuje aj rodinný boj. Tu jeho mama vidí v akého muža dôstojného vyrástol jej syn. Aj v tom poslednom čase bol Ježiš jednoducho synom.

A preto ma to núti dnes premýšľať. Kým prechádzam cez svoje utrpenie, svoje boje, svoju krízu, svoj úspech, svoje dosiahnutia... stojí tam vždy niekto. Stojí tam mama. Kým vediem svoje vlastné „celosvetové“ boje, nesmiem zabudnúť na svoje „rodinné boje“. Pán Ježiš ukázal aké je to dôležité.

Byť dcérou, keď sa ti odohráva dôležitá životná kapitola, byť dcérou, keď chceš zachraňovať ľudí, byť dcérou, kým si sama možno mama, byť dcérou, kým rastieš v Bohu a v Jeho službe je našim poslaním.

Anna Pintírová

Odmena cti

John Bevere

Odmeny na vás čakajú

Pocta. Hoci je táto cnosť takmer odstránená v dvadsiatom prvom storočí, jej koncept má moc sa nás dotknúť. Napríklad pocta zobrazená vo filmoch môže vyvolať slzy, zvlášť keď ide o odvahu a obeť. Pozrite sa na najvýznamnejšie filmy a nájdete tam poctu, ktorá sa tiahne príbehom. Tlieskame tej cnosti, ale kde je pocta v našom každodennom živote? Naša generácia už akoby nevedela, že sa pocta môže realizovať každodenne.

Chcem vidieť obnovenú poctu v životoch Božích synov a dcér. Ona je kľúčom prijatia od Boha a práve z toho dôvodu sa nepriateľ našich duší

snaží odstrániť opravdivú silu cti. Pocta so sebou nesie veľké odmeny, odmeny, ktoré Boh chce, aby ste mali. Ona má moc zlepšiť váš život.

Práve ste sa vydali na cestu, ktorá vás privedie bližšie k Božiemu srdcu, autorovi všetkého, čo je hodno cti. Mojou modlitbou je, aby tieto odhalené pravdy vplývali na váš život hlbokým a praktickým spôsobom. Mnohí zvládli túto lekciu až neskoršie vo svojom živote. Z toho dôvodu apoštol Ján s naliehavosťou napísal: „Majte sa na pozore, aby ste nestratili, na čom sme pracovali, ale aby ste dostali úplnú odmenu!“ 2. Jánova 8

Ján bol starý, keď písal tieto slová, človek, ktorý mal za sebou takmer storočie života (Clark's Commentary, Abingdon Press (1977) - Accordance 6.6). On svoje ťažko získané postrehy

zdieľa s nami pre naše dobro. Ján sa dostal na tú pozíciu, na ktorú sa dostávajú muži a ženy, ktorí žili dobrý a dlhý život. Je to cieľ, do ktorého sa dostal verne kráčajúc v životnom povolaní, pozícia bezpečia a sily, niečo, čo nazývam „pomazanie dedka a babky“ – keď tí ľudia hovoria, múdri počúvajú.

Minulých 25 rokov som si užil stretnutia s niekoľkými takými mužmi a ženami. Sú to veľvyslanci, ktorí žili dobrý život a teraz sa dostali na miesto, z ktorého sa môžu obzrieť s mnohými vedomosťami. Títo veteráni rozvili nejaké

spoločné vlastnosti a zmienim sa o troch. Po prvé, oni inštinktívne spoznajú presnú podstatu vecí. Neváhajú a netratia čas na neužitočné veci. Po druhé, povedia veľa a pritom použijú málo slov. Po tretie, slová, ktoré používajú, majú svoju váhu. Ich chatrná reč má väčšiu váhu ako rovnaké slová, ktoré použil niekto iný, kto nechodil tak dobre a dlho cestou života. Po tej medzihre som niekoľko mesiacov rozmýšľal nad slovami vyrieknutými tými veteránmi.

Teda vo svetle takého uvažovania môžeme predpokladať, že Ján týmto veršom veľa povedal. Vlastne, roky som rozmýšľal o týchto inšpirujúcich slovách a zjavenie, ktoré je v nich obsiahnuté, sa iba zväčšuje. Preto skúmajme varovanie, ktoré je obsiahnuté v tomto verši.

Nestraťte svoje dedičstvo

Začína: „Majte sa na pozore...“ Ján napomína všetkých nás, aby sme sa mali na pozore, aby sme skúmali a zachovávali sami seba. V jeho slovách cítiť naliehanie, pretože to, čo chce povedať, by sa nemalo brať na ľahkú váhu, ale s veľkou opatrnosťou.

Teda im venujme pozornosť, aby sme nestratili to, čo sme získali. Vedie to k triezvosti... môžeme stratiť to, čo sme získali. Predstavte si poľnohospodára, ktorý sa snaží očistiť svoje pole. Pracuje po dennom slnku, aby z pôdy odstránil kamene a pne a všetko, čo by zabránilo pôde priniesť úrodu. Keď vyčistí pôdu, orie ju a pripraví pre siatie. Snaží sa zabezpečiť ideálne podmienky za vzrast semena, hnojí, pleje a zalieva semeno. Rastliny začínajú pučať a jeho práca pokračuje tak, že ochraňuje svoje rastliny pred chorobami a poškodením. A konečne, niekoľko týždňov pred žatvou, je unavený a vzdáva to. Všetko bolo márne, stratil celú žatvu pre nedbanlivosť. Alebo možno hrozila búrka a tá chyba ho stála celej úrody. Aká strata peňazí, času, práce a zdrojov iba preto, lebo zaváhal v rozhodujúcej chvíli. A čo teda s podnikateľom, ktorý stavia roky svoj podnik a na konci ho stratí, pretože doniesol nesprávne rozhodnutia? To je tiež veľmi tragické. V oboch prípadoch je prospech z intenzívnej snahy stratený vo chvíli a pre nesprávne rozhodnutia.

Preto nás Písmo zas a zas povzbudzuje, aby sme to dotiahli do konca: „...a kto vytrvá do konca...“

(Mat. 10:22; 24:13; Mar. 13:13 a zas: „Lebo sme sa stali Kristovými účastníkmi, ak podstatu, ktorú sme mali na počiatku, zachováваме pevnú až do konca.“ (Žid. 3:14), a zas: „Kto zvíťazí a až do konca vytrvá v mojich skutkoch, tomu dám moc nad národmi.“ (Zj. 2:26), a zoznam pokračuje. Kresťanstvo nie je beh na krátku trať, ale beh vytrvalosti. Preto nejde o to, ako sme beh započali, ale ako ho dokončíme. A to, ako beh zakončíme, určujú naše rozhodnutia a tie sú formované vzorcami, ktoré sme rozvili počas cesty.

V knihe Odmena cti autor bestsellerov, John Bevere, odhaľuje silu a pravdu obsiahnutú v jednej, veľmi zanedbanej zásade – je to duchovný zákon cti. Ak pochopíte aká nevyhnutná je táto cnosť, do svojho života pritiahnete požehnanie, nielen teraz, ale vo večnosti.

John Bevere, svojším spôsobom, preniká do hĺbky Písma, aby poukázal, že akým spôsobom ctíte a vážite si iných a spôsob ako sa k nim správate, určuje odmenu, ktorú prijmete. Kniha začína Božím zaslúbením: „Tých, ktorí mňa uctia, uctím i ja.“

Táto kniha hlbokých náhľadov učí vás ako vyjadriť česť svojmu Stvoriteľovi, svojej rodine, autoritám a tým, ktorých stretnete.

John Bevere ukazuje na základe biblických príkladov a príkladov zo svojho vlastného života, že sa odmena cti realizuje na troch úrovniach:

- Úplná mzda pre tých, ktorí si vážia a ctia iných
- Čiastočná mzda pre tých, ktorí iba selektívne ctia ľudí
- Žiadna mzda pre tých, ktorí sú ľahostajní voči Bohu a Jeho stvoreniu

John ukazuje, že populárna kultúra je v protiklade s praxou vyjadrovania cti rodičom, vedúcim, že deti, podobne ako celá spoločnosť, vzdorujú autoritám a aké sú následky.

Táto zázračná kniha odhaľuje tajomstvá ako prijať viac Božích požehnaní skrze vyjadrenie cti a ako to, ak to robíte, mení vašu vieru.

*Pripravila Zuzana Katánská
Zo srbčiny preložila Anna Pintírová*

HOLIČ

Jeden muž , rovnako ako každý iný mesiac išiel k holičovi. Začali spolu hovoriť o rôznych veciach. A zrazu začali hovoriť o BOHU.

Holič povedal:

- Viete, ja neverím, že Boh existuje.
- Prečo si to myslíte? spýtal sa klient.
- Je to veľmi jednoduché. Stačí len vyjsť na ulicu, aby som sa presvedčil, že Boh nie je. Keby Boh jestvoval, myslíte si, že by bolo toľko chorých? Existovali by opustené deti? Keby Boh jestvoval, nebolo by bolesti, utrpenie... Proste... nemôžem si predstaviť Boha, ktorý toto dovolí.

Klient sa zamyslel, chcel niečo povedať, ale rezignoval. Nechcel vyvolať nepotrebnú diskusiu. Keď holič dostrihal, klient zaplatil a odišiel. A v tom momente uvidel na ulici človeka s dlhými zanedbanými fúzami i vlasmi. Vyzeralo to, že už dlhšiu dobu jeho vlasy aj fúzy nevideli holiča. Bol zanedbaný a špinavý.

Vtedy sa klient vrátil a povedal:

- Viete čo? Holiči neexistujú!
-Veľmi smiešne! Ako to neexistujú? spýtal sa holič.
- Ja som jeden z nich!
- Nie! odporoval klient.
- Holiči neexistujú. Keby existovali , nebolo by toľko ľudí s dlhými vlasmi a fúzami ako ten človek na ulici.
- Ale nieeee... Holiči existujú, to len ľudia nás nehládajú, z vlastnej vôle!
- No práve ... povedal klient.
- Presne tak. Boh existuje, to len ľudia Ho nehládajú. A robia to z vlastnej vôle. Preto je toľko utrpenia a bolesti na svete. Boh nesľuboval dni bez bolesti, radosť bez utrpenia, slnko bez dažďa. Sľuboval silu na každý deň, útechu uprostred sĺz a svetlo na ceste.

KLINCE V PLOTE

Žil raz jeden malý chlapec, ktorý mal veľmi zlú povahu. Otec mu dal vrečko klinčov a povedal mu, že vždy, keď sa nahnevá, nech zatlačie jeden kliniec do plotu vzadu za domom.

Prvý deň chlapec zatlačil do plotu 37 klinčov. Za niekoľko týždňov sa naučil kontrolovať svoj hnev a počet zatlačných klinčov sa postupne znižoval. Zistil, že je jednoduchšie ovládať zlosť ako zatlačiť kliniec do plotu.

Nakoniec prišiel ten deň, keď sa chlapec ani raz nenahneval.

Povedal to otcovi a otec mu navrhol, aby teraz chlapec vytiahol vždy jeden kliniec, keď sa za celý deň ani raz nenahnevá. Dni sa mýňali a chlapec po čase mohol povedať otcovi, že v plote nezostal ani jeden kliniec.

Vtedy zobral otec chlapca za ruku a zaviedol ho k plotu. Tam mu povedal:

„Urobil si dobre, chlapče, ale pozri sa na diery v plote. Ten plot už nikdy nebude taký, aký bol.“

Pripravila Jana Zorjanová
Zdroj: Internet

Rozrastajúce sa zbory v džungli

**Misionár zomrel mysliac si, že zlyhal;
84 rokov neskôr nájdené sú rozrastajúce sa zbory v džungli.**

Demokratická republika Kongo – V roku 1912 zdravotný misionár Dr. William Leslie odišiel žiť a slúžiť domorodým ľuďom v zapadnutom kúte Demokratickej republiky Kongo. Po 17-tich rokoch sa vrátil do Spojených štátov odradený – v presvedčení, že zlyhal zasiahnúť ľudí Kristom. Zomrel 9 rokov po svojom návrate. Avšak v roku 2010, tím vedený Ericom Ramseyom spolu s Tom Cox svetovou službou objavil niečo senzačné a šokujúce. Našli sieť rastúcich zborov ukrytých ako žiariace diamanty v hustej džungli naproti rieke Kwilu z Vanga, kde bol dakedy Dr. Leslie. Vďaka pomoci, ktorú poskytol pilot z Mission Aviation Fellowship, Ramsey so svojím tímom odletel na východ z Kinshasy do Vanga, bol to dva a pol hodinový let v Cessna Caravane. Potom, čo dorazili do Vanga, pešo prešli k rieke Kwilu cez zákopy, aby ďalej prešli pol-míľové priestranstvo. Potom kráčali s batohmi ďalších 10 míľ, až sa dostali do džungle, predtým ako dorazili do prvej dediny, kde bývali Yansi.

Na základe predošlého výskumu si Ramsey myslel, že Yansi v tejto odľahlej oblasti mohli počuť o Ježišovi, ale asi nechápali kto On je. Neboli pripravení pre mimoriadny objav.

„Keď sme tam prišli, našli sme sieť rozrastajúcich sa zborov v džungli,“ hovorí Ramsey. **„Každá dedina mala vlastný gospelový chór, aj keď oni to tak nenazývali,“** poznamenáva. „Píšu vlastné skladby a spievajú po iných dedinách.“

Našli zbor v každej z ôsmich dedín, roztrúsené od seba na vzdialenosti 34 míľ. Ramsey a jeho tím dokonca našli „katedrálu“, ktorá má 1000 sedadiel. Dozvedel sa, že tento zbor bol taký preplnený v roku 1980 – a mnohí museli prejsť dlhú dráhu pešo, aby sa zúčastnili bohoslužieb – a tak sa začalo hnutie zakladania zborov v okolitých dedinách.

Podľa všetkého, Dr. Leslie raz za rok prekročil rieku Kwila a strávil mesiac cestujúc džungľou, nosený na sedadle sluhami.

„Vyučoval z Biblie, učil deti z plemien čítať a písať, hovoril o dôležitosti vzdelania a rozprával biblické príbehy,“ poznamenáva Ramsey. Dr. Leslie započal prvý vzdelávací systém v týchto dedinách.

Trvalo to nejaký čas, aby Ramsey odhalil identitu Dr. Leslieho. „Plemená ho poznali pod jedným menom, nevediac, či je to priezvisko alebo jeho vlastné meno.“

Kto nás odlúči od lásky Kristovej?

Božia láska, je tou najväčšou silou v celom vesmíre, je tá, ktorá nás obklopuje a je v našom vnútri.

Zvuk ženských hlasov spojených v chvále sa rozlieha s jediným cieľom: Osláviť Kráľa kráľov, Ježiša! Krása ducha, duše aj vonkajšku je zoskupená na jednom mieste. **Svedectvá, tréma, slzy dojatia, smiech radosti, povzbudzujúce slová žien pre ženy...** Je to sesterské stretnutie. Nie tak časté a preto je snád' pre všetky veľmi vzácné. Boh prehovára ženám prostredníctvom žien. Pozná ich dokonale, vie čo potrebujú a používa si každú svojím spôsobom k požehnaniu tej druhej. Žehná jednotu nežných ženských srdc, ich túžbu osláviť Ho aj takýmto spôsobom: osobitnou bohoslužbou vyhradenou len pre Kráľovské dcéry.

Boh bol silne prítomný aj na sesterskej konferencii, ktorá sa konala v sobotu 3. mája v Zmluvnej cirkvi Sion v Padine. Kto nás odlúči od lásky Kristovej? Túto otázku, ktorá je zároveň biblickým veršom z listu Rimanom

8:35, spolu s apoštolom Pavlom si kládli aj sestry počas tohto podujatia a uvažovali nad odpoveďou. Prítomné sestry privítala sestra Zuzana Širková a krátky úvodný príhovor mala aj pastorova manželka, sestra Anna Petrášová. Povzbudzujúce slová a krátke posostvo podala sestra Milada Vršková, ktorá zároveň konferenciu aj moderovala. V spoločnej modlitbe všetky prítomné viedla sestra Nada Demiterová z Báčskej Palanky. Všetky ženy sa zapojili do spoločných chvál pod hudobným vedením domácej hudobnej oslavnej skupiny. K hudobnému požehnaniu prispeli aj sólo prednesy sestry Ľudmily Dišpiterovej.

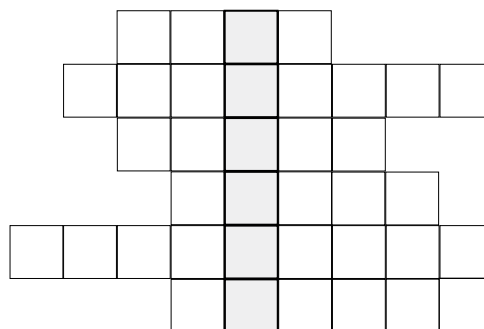
Na sesterských stretnutiach sú už pravidelne prítomné aj dojímavé svedectvá o veľkých dielach Pána v životoch sestier. Tentokrát svedectvami povzbudili sestry Zuzana Hedíková a Lýdia Vršková z Padiny a Biljana Nosálová z Báčskeho Petrovca. Hostky z Petrovca chválili Pána aj piesňami a k téme večera sa biblickým veršom krátko prihovorila aj sestra Anna Andrášiková. Aj kulpínčanky sa pričínili oslavnými piesňami a básňou, ktorú podala sestra Jasna Gajdošová. Na tému Kto nás odlúči od lásky Kristovej? hovorila sestra Ruth Petrášová. Dôraz vo svojej úvahe kládla na silu a veľkosť Božej lásky, ktorá je väčšia než ktorýkoľvek útok. Božia láska, ktorá je tou najväčšou silou v celom vesmíre, je tá, ktorá nás obklopuje a je v našom vnútri, **ak sa rozhodneme zostať v Bohu a On zostane v nás. Vtedy nás naozaj nič nebude môcť odlúčiť od lásky Kristovej.** Krátku úvahu k téme podala aj sestra Zuzana Kačanská, ktorá pozornosť venovala myšlienke, že sme viac než víťazi v Kristovi a podelila sa aj o vlastné svedectvo. Stretnutie spestril aj krátky biblický kvíz s primeranými odmenami. Zažívanie silnej Božej prítomnosti, povzbudenie a spoločenstvo medzi služobnicami Božími poznačilo aj túto sesterskú konferenciu, tak ako tomu bolo aj počas minulých podobných stretnutí, a veríme, že tomu tak bude aj do budúcnosti.

Ruth Petrášová

Tajnička

1. Prorok
2. Čo žiadali farizeji vidieť od Ježiša?
3. Hospodin je _____ vekov
4. Jakobov prvorođený syn
5. Kto sa dožil 969 rokov?
6. Siloam je _____

Prípravil Daniel Pintir

POZOR! KEMP 2014

Dáva sa na známosť, že sa aj tohto roku uskutočnia kempy pre tých najmladších, pre tínedžerov a pre mládež.

Detský kemp

Tohto roku na Oáze Elim na Fruškej Hore od 8. júla bude prebiehať detský kemp, ktorý bude trvať do 13. júla. Deti, príd'te, nech strávime spoločné chvíle v prírode pri dobrej zábave a zaujímavých príbehoch z Biblie. Všetci, ktorí máte záujem, zavolajte Jane na telefónne číslo 060/ 4485357. Cena detského kempu je 600 din/deň. Kemp bude trvať celkovo päť dní.

Tínedžerský kemp

Pre všetkých, ktorí sú tínedžeri na Oáze Elim na Fruškej Hore bude prebiehať kemp od 20. júla a bude trvať do 25. júla. Tohto roku pre vás chystáme mnoho dielní, rôzne zaujímavé témy, výlety do prírody a mnohé iné veci, ktoré zistíte, keď sa zúčastníte kempu. Všetky potrebné informácie môžete zistiť na telefónnom čísle 063/ 8478 504. Cena jedného dňa stráveného na kempu je 700 dinárov, pričom kemp bude trvať päť dní.

Mládežnícky kemp

Pozor, pozor všetci mladí, tohtoročný mládežnícky kemp sa uskutoční na Oáze Elim na Fruškej Hore a bude trvať päť dní. Kemp bude prebiehať od 3. do 8. augusta. Všetky bližšie informácie môžete zistiť na telefónnom čísle 063/ 7073 991. Cena mládežníckeho kempu je 800din/deň. Príd'te, nech spolu so svojimi rovesníkmi strávite fantastické chvíle v dobrom ovzduší a atmosfére lásky, pokoja a Božích požehnaní.

Tlačené a hudobné vydania

Dejvid K. Bernard
Jedinstvo Boga

Cheryl Craft
Približovanie Bogu

Martin Hlastan
Upoznačete istinu

Marcela Kozohorska
Realnosť uspešnej žene,
supruge i majke

5 KNÍH IBA ZA 990 DIN

Nezbedné jahňa FIDO

SION - Hodný je | CENA 400 din

NOVÉ

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGACIU KREŠTANSKÝCH HODNÔT „MANNA“
KULPIN 21472, Radnička br. 23, SRBUJA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988
E-mail: manna.casopis@gmail.com | web adresa: www.manna.org.rs

Obsah kníh, ktoré sú v ponuke, nemusí odrážať názory, ktoré zastáva Zdrúženie "Manna"